

Udvalget ikke at være Grund til at søge Menighedens naturlige Ret sikret ved Indtænkning til Ministeriet.

Udvalget er enigt med Udkastets § 5 i, at der „i Regelen oprettes Menighedsraad sogneviis“ (ikke pastoratviis), eftersom det er den enkelte Menighed, der i samme skal have sin Repræsentant og sit Organ. Men af denne Grund forekommer det os, at det ikke (som Udkastet vil) bør være Biskoppen, der skal have Ret til at bestemme, hvor „der skal dannes et Menighedsraad for to eller flere til samme Pastorat hørende Sogne“; men at en saadan Sammensmeltning bør heroe paa Menighedernes eget Dufte; ligesom ogsaa den Midtvei synes at burde holdes aaben, at Forhandlingerne føres i Forening; hvorefter der kan forbeholdes særlig Afstemning af de to eller flere Menigheders Ombud.

Naar § 6 søger en Betryggelse for Valget til Menighedsraad ved en udtrykkelig Fornægtelse af „det ved Confirmationen bekræftede Daabsløfte“, da ligger den Betænkelse kun altfor nær og synes os at have altfor stor Vægt; at der derved vil bevirkes, istedetfor Betryggelse af den tilføjede Hensigt, letfærdig og forvargelig Omgængelse med det Hellige, idet den mangengang vil være Hvermand vitterligt, at Liv og Levnet fornægter, hvad Munden drister sig til at bekræfte. Udvalget troer ikke, at der kan gaaes videre end til at indskrænke Valgretten til dem, som „føre et uberygtet Liv“. Naturligviis bliver enhver Valgbarheds-Betingelse, hvad enten udtrykt i negativ eller positiv Form, ubestemt og i Anvendelsen usikker, endstjøndt den altid vil være et Middel til at stærpe det sædelige og kirkelige Ombømme og en Opfordring til Menighedens Medlemmer at tage sig Valgets Betydning alvorligt til Hjerte. Men vi holde os isøvrigt overbeviste om, at en Forebyggelse af, at „de, som ere fjendtlig stemte mod eller aldeles ligegyldige for Kirken, men som dog ei finde det Umagen værdt at stille sig fra den, skulle faae en undertiden maaskee afgjørende Indflydelse paa Kirkens Anliggender“ (Motiverne S. 15—16), langt mindre maa tilstræbes ved at opstille Betingelser for Valgbarheden,

end ved at søge selve Valget saaledes begrænset, at Personligheder som de her nævnte tør ventes at ville blive udelukkede (s. Forslag til næste Paragraph). — Den Bestemmelse, at Valgbarheden først skal indtræde med det 40de Aar, kunne vi ikke finde tilstræffelig grundet. I Almindelighed vil der vel neppe være Tilbøjelighed til at vælge yngre Mænd til kirkeligt Hverv, men den højere Aldersgrændse vil i ikke faa Tilfælde kunne affære Veien for de brugbareste Præster.

Ved den Maade, hvorpaa Valget er foretaget i § 7 mellem Præst og Menighed, er Udkastet pienlyt gaaet ud fra Erkjendelsen af, „hvor nødvendig en trofast Samvirken mellem Præsten og de Elbste er for Menighedsraadets heldbringende Virksomhed.“ (Motiverne, Side 16). Men Udvalget tør ikke troe, at en saadan Samvirken vil være betrygget derved, at Menighedsraadet kommer istand ved Valg fra de tvende Sider; det vil ikke derved være forebygget, at det jo kan blive sammensat af Mænd af modsatte Yderligheder, imellem hvilke indbyrdes og med Præsten den væstelige Samvirken vanstelig kan tænkes. Det stillede Endringsforslag har beholdt Udkastets Grundtanke, men giver saavel Præst som Menighed Ret til at begrænde hinandens Valg og vil derved, som det synes, paa naturlig Maade holde de modsatte Yderpunkter ude. Vi formene dog derhos, at ved de senere Fornægtelsesvalg Menighedsraadet, i hvilket Præsten er Formand og Leder, retteligt indtræder i Præstens Sted som Vælger. — Vi have fremdeles foreslaaet Valgperioden nedsat fra 8 til 6 Aar, for at ikke den større Mærkelse skal virke affrættende fra at modtage Valget, og endvidere, for at søge en vis Fastheds Charakter bevaret i Virksomheden, foreslaaet, at Medlemmerne ikke paa eengang aftræde, men efter den halve Tids Forløb fornyes for den ene Halvdeel. Dog har man ikke troet, ved Udtrædelsen og Fornægtelses-Valget at burde fastholde noget Hensyn til, af hvem de Udtrædende i sin Tid ere bleve foreslaaede, men tværtimod meent at burde betragte Forskjellen imellem Medlemmerne med Hensyn til Valgmaaden som ophørt ved Udtrædelsen i Menighedsraadet, saameget mere som begge